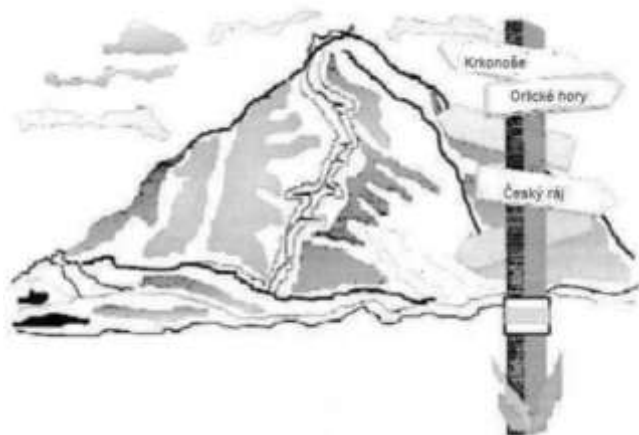

Zpravodaj č. 3/19

Úvodník

Zprávy z ústředí a kraje

Zajímavá místa našeho kraje

Střípky z odborů

- KČT Trutnov

- KČT Jičín

- KČT Úpice

Turistické akce

ÚVODNÍK

Léto skončilo...

V pondělí 23.září nám skončilo další teplé léto. Určitě se každý z nás v této době věnoval svým zálibám patřícím k létu. Věřím, že se nikdo neopomněl smočit v chladivých vodách našich rybníků, přehrad a pískoven a koupališť. U vody se určitě daly příjemným osvěžením zakončit výlety při poznávání různých koutů naší vlasti. Výstupy na rozhledny s možností pohlédnout do dále a kochat se krásnými výhledy. Procházky či projíždky na kolech spojené s poznáváním skrytých zákoutí blízkého nebo vzdáleného okolí našich domovů nebo pobytů.

A co teď? Na podzim. Budeme nadále na kolech projíždět nebo pěšky procházet po turistických trasách a poznávat místa nová, ale můžeme se i znovu vracet na místa nám notoricky známá a přece pokaždé jiná. Podzim nám k tomu vytvoří kulisu z mlhou zahalených údolí, nad kterými na nás svítí ještě teplé podzimní sluníčko na jasně modré obloze. Nabídne nám pohled na krásně se zbarvující přírodu do okrova a tmavohněda i do vínova. Obrazce upravených polí a luk deroucích se z ranních mlžných oparů nabízejí podívanou na nepřebernou škálu odstínů hnědé a zelené. A v této přírodní kulise jsou pro nás turisty i pro širokou veřejnost připraveny turistické pochody za poznáním nejen našeho kraje. Proto pojďme udělat radost pořadatelům, kteří věnovali přípravě těchto pochodů značnou část svého volného času, a zúčastněme se

těchto akcí a projdeme se po známých, nebo méně známých či úplně neznámých místech. Věnujme pozornost romantické podzimní přírodě. K těmto výletům nebo návštěvám a i toulkám, říkejte si tomu jak chcete, vám za sebe a za redakci Zpravodaje přeji: Zdraví došli!

text a foto J. Kachlík

ZPRÁVY Z ÚSTŘEDÍ

Spouštíme crowdfundingovou kampaň na rekonstrukci Jiráskovy chaty

Náchodští turisté odstartovali sbírku na rekonstrukci Jiráskovy chaty a jejího okolí. Plán má za cíl k blížícímu se stému výročí v roce 2023 vrátit chatě původní Jurkovičův odkaz a vdechnout jí nový život. Autorem návrhu je Ing. Arch. Milan Weiner. Připojte se k veřejné sbírce i vy!

„Současný stav ubytovacích prostor již neodpovídá požadavkům současné doby a pokud nic nezměníme, hrozí ukončení provozu,“ říká místopředseda náchodských turistů Jaroslav Rohulán. Ten se zasadil o plán revitalizace, který předpokládá nejen rekonstrukci chaty a ubytovacích prostor, ale také úpravy okolí chaty, zřízení nové naučné stezky nebo obnovu někdejší depandance.

Zásadní přestavbou a modernizací projdou pokoje a sociální zázemí ve druhém a třetím podlaží chaty. Vícelůžkové pokoje se zmenší na dvou či třílůžkové, wc a sprchy se z chodby přemístí do jednotlivých pokojů. „V první fázi ale potřebujeme opravit izolaci budovy. Dnes topíme pánu bohu do oken a vznikají velké energetické ztráty. Z toho důvodu je možné ubytovat veřejnost jen od dubna do konce září, jinak tu máme 12 stupňů,“ dodává Jaroslav Rohulán.

Na svoji obnovu čeká i hospodářská budova, tzv. depandance, která byla postavena dle projektu architekta Dušana Jurkoviče ve 30. letech 20. století a pro svůj neutěšený stav musela být v roce 2005 zbourána. „Nově zbudovaný objekt je nezbytný jako zázemí Jiráskovy chaty i jako alternativní způsob lacinějšího ubytování pro větší turistické skupiny,“ říká Rostislav Kašovský, člen vedení KČT zodpovědný za provoz chat.

Rozpočet celkové rekonstrukce včetně venkovních úprav a zřízení nové naučné stezky z Nového Města nad Metují představuje 10 milionů korun. Tuto sumu chce náchodský odbor KČT pokrýt z vlastních prostředků, z dotací a grantů nebo z veřejné sbírky, kterou spouštíme prostřednictvím portálu Darujme.cz. Podpořit záměr můžete i vy příspěvím jakékoli částky na sbírkový účet u ČSOB číslo 285648352/0300 prostřednictvím **dárceovského widgetu**, který je umístěn na titulní straně kct.cz nebo na stránce Darujme.cz.

přebráno z www.kct.cz

ZPRÁVY Z KRAJE

Klub českých turistů, oblast Královéhradeckého kraje

ZÁZNAM

**z jednání výboru oblasti KČT Královéhradeckého kraje konaného
dne 25.9.2019 v Hradci Králové.**

Ad 1) Zhodnocení akce pro seniory 2019 – Sázava

Akce byla do oblasti Sázavy 20.6.2019 za poplatek 200,- Kč. Akce se zúčastnilo 205 seniorů. Dle vyjádření dotazovaných vedoucích autobusů se akce vydařila k plné spokojenosti. Byly vzneseny 2 připomínky účastníků. Jedna z nich je na brzký odjezd z některých navštívených míst. Toto nelze ovlivnit z důvodů dodržení časových limitů řidičů (řidič má povolený výkon jízdy na 15 hodin od výjezdu z garáží). Jako druhá je stížnost p.Erlebachové z důvodu zranění na trase. Jmenovaná klopýtla a poranila si malíček na ruce. Vedoucí akce ji doporučila po návratu návštěvu lékaře a zaslala ji potřebné tiskopisy na ohlášení úrazu. Zatím nám jmenovaná nepodala žádnou zprávu a neposlala vyplněné hlášení o úrazu. Pro rok 2020 se výbor rozhodl uspořádat další společnou akci pro seniory. Je naplánovaná na 18.6.2020 – Lužické hory - Tolštejn zřícenina hradu, Jiřetín pod Jedlovou, výše poplatku bude 150,- Kč. Přihlášení do 31.3.2020 a účastnický poplatek při neúčasti nebude vrácen. Nutno zajistit náhradníka.

Ad 2) Oblastní kalendář 2020

Příprava kalendáře probíhá dle časového harmonogramu. Jako významné akce jsou uvedené akce odborů, které zaslaly požadované podklady. Ještě odbor Solnice požádal o dodatečné doplnění do kalendáře a tak čekáme na podklady. Jinak čekáme na dodání inzerátů ústředím KČT a je možné dát kalendář do tisku, tak aby byl připraven před celostátní akcí Poslední puchýř v Olomouci.

Ad 3) Den za obnovu lesa

Na den 19.10.2019 byl vyhlášený „Den za obnovu lesa“ Lesy České republiky a Klub českých turistů se k této akci připojil jako i další spolky nebo organizace. Sekretářka zajistí zaslání informace do odborů a vyzve k účasti a do 8.10.2019 odbory nahlásí počty dobrovolníků pro zajištění autobusů. Vzhledem k tomu, že píší zápis 10.10. 2019 je smutné, že na pomoc lesům se z 2000 členů členské základny přihlásilo 26 zájemců pomoci.

Ad 4) Žádost o ukončení členství odboru KČT Vrchlabí

Výbor KČT oblasti Královéhradeckého kraje obdržel dne 23.5.2019 od předsedkyně odboru KČT Vrchlabí z.s. „Protokol o zániku odboru“ ke dni 31.12.2019. Výbor na základě projednání bere tuto žádost na vědomí přes nepravdivé informace, které byly poskytovány členské základně.

Ad 5) Informace krajské komise značení

Byla podaná informace o značení Svatojakubské cesty. Na rozcestníku je umístěno logo této cesty, které po výměně rozcestníku již bude součástí nově instalovaného rozcestníku.

Připravuje se značení hřebenovky Ještěd – Praděd jejíž součástí je několik rozhleden. Trasa vede po našem a Polském území. Zahájení této akce závisí na získání dotace. Jedná se o výměnu 150 kusů směrůvek a u 50 kusů provést opravu.

Předseda komise značení pan Novák oznámil, že podá trestní oznámení na neznámého pachatele, který v obci Borovnice opakovaně ničí turistické značení. Značení bylo 31.8.2019 opraveno a ve velmi krátkém časovém úseku několika hodin opět zničeno.

Požadavek na vyznačení trasy k objektu Hobitín byla předaná do oblasti Orlické hory k vyřízení.

Ad 6) Členské příspěvky od r. 2021

Členové oblastního výboru byli s návrhem na změnu výše členských příspěvků seznámeni. Na příštím zasedání se k této záležitosti vrátíme, ale není účelné, aby v organizaci byly dva druhy členských průkazů.

Ad 7) Různé

a) Výbor oblasti projednal a stanovil termín pro jednání oblastní konference na 22.2.2020 v Holohlavech. Tento termín si zaznamenejte!!!

b) Dne 30.8.2019 odbor Rychnov nad Kněžnou oslavil 130 let založení odboru. Oslavy se za výbor oblasti zúčastnili manželé Jágroví. Průběh oslavy byl kvalitně připravený za velké účasti členské základny. Pro členy byla připravená turistická akce s návštěvou Šerlichu a položení kytice u pomníku J. Štemberka u Panoramy.

c) Příští zasedání výboru oblasti se bude konat ve středu 11.12.2019 od 15,00 hodin ve Smíchovské restauraci v Hradci Králové.

Zapsala: Dana Jágrová - 10.10.2019 - redakčně upraveno

ZAJÍMAVÁ MÍSTA NAŠEHO KRAJE

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ – PERLA KLADSKÉHO POMEZÍ

Nové Město nad Metují se rozkládá v severovýchodních Čechách na geografickém rozmezí úrodné nížinné části královéhradeckého kraje a Orlického podhůří. Průměrná nadmořská výška města je 332 m n. m., členitost terénu dosahuje rozdílu ve výšce až o 90 m. Městem protéká řeka Metuje, která společně se skalnatým ostrohem historického centra představuje typickou dominantu města.

Ať hledíme na Nové Město z kterékoliv strany, odevšad je pohled na ně milý a velice pěkný..." Těmito a dalšími slovy popsal Nové Město nad Metují známý český spisovatel Alois Jirásek. Město a jeho malebné okolí se stalo nejen jeho oblíbeným cílem, ale i inspirací k několika povídkám a historickému románu. Cílem opakovaných návštěv se město stalo i dalšímu velikánovi české kultury, Janu Nerudovi, který nadšeně píše: „Malebným, zcela zvláštním hnízdečkem je to Nové Město nad Metují. Kolem města otáčí se romantické šťavnaté údolí zarývající

se kolem hor jako temně zelené paprsky s kadeřavými stráněmi". Přesto, že od jejich návštěv uběhla řada let, má perla mezi českými renesančními městy, městská památková rezervace nazývaná také „Český Betlém“ či „Brána Orlických hor“, co nabídnout ze svých krás a zajímavostí i dnešním, moderním a mnohem náročnějším návštěvníkům a turistům. Neboť v Novém Městě nad Metují najde návštěvník snad vše, co si může přát. Zajímavé a jedinečné historické centrum, krásný zámek se zámeckou zahradou, kulturní památky, malebné okolí s nepřeborným množstvím turistických zajímavostí či příjemné a cenově dostupné ubytování a pohodlné hospůdky s dobrým

jídlem a pitím. Na své si zde přijdou milovníci nejrůznějších sportů, turistiky, cykloturistiky, nordic walkingu i pěších výletů. Město je obklopeno hluboko zaříznutými hlubokými údolím - Klopotovským, Libchyňským, údolím Janovského potoka a zejména Pekelským údolím. Vede romantickým údolím Metuje k soutoku Olešenky s Metují, kde se nachází Pekelská výletní restaurace přestavěná do dnešní podoby v roce 1919 architektem Jurkovičem stejně jako zámecká zahrada s krytým mostem, či Bartelmusova vila na Rezku. Nové Město nad Metují však nezklame ani ty, kteří před historií dávají přednost spíše procházkám či posezení v romantickém prostředí. Nevšedním zážitkem se pro ně může stát nejen procházka po Zadomí s úchvatným pohledem na údolí řeky Metuje či večerní pohled na osvětlené skalní věže přímo pod Husovým náměstím, ale i posezení v nádherně upravené zámecké zahradě. Ideální dovolenou zde mohou prožít také rodiny s malými dětmi či aktivní senioři.

Zámek

Novoměstský zámek se nachází v západním cípu městské památkové rezervace, jež se rozkládá na opukovém ostrohu, ze tří stran obtákaném řekou Metují. Město spolu se zámekem je perlou, zasazenou do podhůří Orlických hor. Leží v blízkosti tzv. Zemské branky – přechodu do sousedního Polska, kudy vedla již od dávnověku obchodní cesta. Zámek v Novém Městě nad Metují je součástí městské památkové rezervace a nachází se v západním rohu náměstí.

Historie

Zámek v Novém Městě nad Metují byl postaven společně s městem, původně jako pozdně gotický hrad, který měl město chránit. Farní pamětní kniha uvádí, že základní kámen

budoucího města a hradu byl položen 10. srpna roku 1501 ve dvě hodiny odpoledne. Kámen položil sám Jan Černčický z Kácova, majitel panství. V jednoduchý renesanční zámek přestavěli gotický hrad Pernštejnové, kteří vládli v Novém Městě celé půlstoletí, zámek dále rozšířili. Od Pernštejnů novoměstské panství koupil evangelický šlechtický rod ze Štýrska – Stubenbergové. Ti dokončili renesanční přestavbu města a z panského hradu se stal renesanční zámek. Po porážce stavovského povstání v r. 1620, kterého se Stubenbergové na straně proticísařské zúčastnili, bylo novoměstské panství císařem Ferdinandem II. zkonfiskováno. Na krátkou dobu je zakoupil Albrecht z Valdštejna, od něj je roku 1624 kupují Trčkové z Lípy. I těm ale bylo panství v r. 1634 zkonfiskováno, protože jeho majitel Adam Erdman Trčka z Lípy byl spolu s Albrechtem z Valdštejna a dalšími šlechtici obviněn z proticísařského spiknutí a společně s nimi byl v únoru 1634 v Chebu zavražděn. Zkonfiskované majetky Adama Erdmana Trčky z Lípy a dalších zavražděných císař rozdál jako odměnu za podíl na vraždě výše jmenovaných. Panství Nové Město nad Metují obdržel skotský

šlechtic, v té době vrchní chebský strážmistr, Walter z Leslie. Později byl povýšen na polního maršála a říšského hraběte. Za Waltera z Leslie prošel zámek další přestavbou ve své historii, tentokrát barokní. Především 2. patro zámku bylo vyzdobeno barokními štukaturami a nástropními malbami s motivy řecké a římské mytologie. V roce 1802 vymřeli Leslieové po meči. Jejich majetek zdědili Dietrichsteinové a po nich pak další příbuzné šlechtické rody. Na zámku se však nikdo z nich trvale nezdržoval a ten během 19. století značně zchátral. Současná podoba zámku i zahrady je výsledkem renovace z let 1909 - 1912, kterou pro rodinu Bartoňů provedl vynikající brněnský architekt Dušan Jurkovič. V roce 1908 si novoměstský zámek jako své rodinné sídlo vybral a koupil Josef Bartoň, majitel textilní továrny v Náchodě, pradědeček dnešního majitele. Po zakoupení zámku Bartoňovými proběhla další – zatím poslední – přestavba v jeho historii. Ta byla svěřena vynikajícím architektům té doby, Dušanu Jurkovičovi a Pavlu Janákovi. Ze zámku se stalo moderní sídlo, vyzdobené předními českými umělci 1. poloviny 20. století ve stylech secese, art deco, kubismu a funkcionalismu. Současně však byla restaurována dochovaná výzdoba z časů renesance a baroka. Zámek byl také vybaven technickými vymoženostmi, jako je vodovod, ústřední topení, elektřina, telefon a jídelní a osobní výtah. Díky tomu dnes novoměstský zámek slouží jako ukázka adaptace historického objektu na moderní bydlení, stejně jako kvalitní příklad spojení historické a novodobé výzdoby a zařízení. Bartoňovi zámek vlastnili do r. 1948. Tehdy byl znárodněn a do roku 1991 ho spravoval stát. V roce 1992 získal pan Josef Marian Bartoň-Dobenín, mladší syn Václava, v rámci restitucí zpět nejen zámek, ale i další majetek, který kdysi jeho rodině patřil. V roce 2013 převzal rodový majetek jeho syn Joseph Michael Barton Dobenin, který je tedy současným majitelem zámku a zastává další funkce v rodinných firmách.

V roce 2008 byl areál zámku vyhlášen národní památkou.

Otevírací doba:
květen, červen, září:
pondělí: zavřeno
úterý - neděle: 9 - 16 hodin, polední přestávka: 12 - 12,30 hodin
červenec, srpen:
denně: 9 - 17 hodin, polední přestávka: 12 - 12,30 hodin
Vstupné:
Základní vstupné: 130,-Kč, senioři nad 63 let: 90,-Kč
zlevněné vstupné: 80,-Kč (školní děti, studenti do 26 let, ZTP), předškolní děti: 20,-Kč
rodinné vstupné: 350,-Kč (2 dospělí a 2-3 děti do 15 let)
poplatek - foto: 100 Kč

Délka prohlídky: 50 - 70 minut (dle počtu osob ve skupině). Prohlídka se koná pouze za účasti průvodce ve skupinách a návštěvníci jsou povinni řídit se pokyny průvodce. Minimální počet je 5 návštěvníků ve skupině a maximální 30 (v případě organizované skupiny maximálně 45 osob). Rezervace prohlídek - je vhodné, aby zejména hromadné skupiny při počtu nad 10 osob prostřednictvím svého zástupce učinily rezervaci prohlídky na tel. +420 491 470 523 nebo na e-mailu pokladna@zamekncz.cz.

Zajímavosti v okolí:

Peklo

Osada Peklo se nachází v hlubokém údolí řeky Metuje. Najdete zde stejnojmennou výletní restauraci, dílo architekta Dušana Jurkoviče. Peklo je jednak osada, jednak výletní restaurace, jednak údolí. Úbočí hlubokého údolí má

z jedné strany vrcholný bod v Sendražském kopci a z druhé strany v krásné scénérii Koníčka, součástí to Hunčovských hor. V Pekle bývaly dva mlýny. Ve mlýně na Olešence, který Jurkovič přeměnil ve výletní restauraci nebo útulnu, jak se dříve říkalo, se občerstvení podávalo už dříve. Nic zvláštního, ale voda nebo pivo a chléb s máslem a syrečky. To vše po pětikilometrové chůzi z Nového Města nebo z Náchoda přišlo k chuti. Roku 1909, tedy současně se zámek, bylo Peklo přestavěno.

Veranda v sousedství mlýna, která pojala hodně výletníků byla zlikvidována. Ještě jsou v místě její základy. Mlýn a pila se proměnily v restauraci. Nedaleko byla postavena nová pila s turbinou, kterou poháněla voda přiváděná sem trubami z Olešanky.

Klopotovské údolí

Hluboké údolí Klopotovského a Bohdašínského potoka spojující příjemnou procházkou Nové Město nad Metují a Slavoňov. Cestou se můžeme zastavit u obůrek s lesní zvěří, Mertovy díry, Čertovy díry a Čertovy šlápoty a Lesníkovy studánky. Procházíme-li Klopotovským údolím, najdeme v něm nejen přírodní krásy, ale také historická místa. Dřevěné chaloupky se již téměř vytratily a osídlení končí lesovnou.

Obůrky

Za posledním stavením – Štichovou lesovnou v sevřeném lesním údolí se po pravé straně nachází obůrka s divokými prasaty, vlevo voliéry s divokými krocany a dalším ptactvem a po zhruba 300m obůrka s vysokou zvěří (srnčí, jelení).

Čertova šlápoty a čertova díra

Za obůrkami proti proudu Klopotovského - Bohdašínského potoka, leží uprostřed potociště větší hladký balvan, který má uprostřed

prohloubení, jež při troše dobré vůle připomene otisk kopyta. O tomto místě se traduje pověst o vzájemné honičce čerta s čarodějnici. Čertova díra se nachází vlevo od cesty.

Lesníková studánka

50 metrů za odbočkou turisticky značeného novoměstského okruhu (čtvercová, zelenobílá značka), kterou mineme, nalezneme na pravé straně velice hezky upravenou Lesníkovu studánku.

Mertova díra

Po levé straně cestou od Lesníkovy studánky směrem ke Slavoňovu narazíme na Mertovu díru. Dnes je Mertova díra uzavřena pevnými dveřmi v betonovém rámu. Stříbrnou rudu v těch místech prý našel někdy v 15. století či ještě dříve sedlák Merta z Blažkova a sám se pustil do dolování. Místo nálezu prý tajil a nakopanou rudu prodával. Je zde i možnost, že ji zde těžili předchozí majitelé - náchoďští páni z Dubé. Pak by ovšem bylo s podivem, že dosud nebyla nalezena žádná listina, která by se dolování týkala. O Mertově díře se však v 16. století vědělo. V dolování se zřejmě později opět pokračovalo. V roce 1550 si měšťan Maček vypůjčil od jednoho horníka německy psanou knihu o hornictví, ve které byly uvedeny "novoměstské stříbrné doly". Ruda prý

byla tavena přímo na novoměstském zámku. Další dolování přerušila třicetiletá válka a celé místo zpustlo. V roce 1783 byli povoláni z Kutné Hory důlní znalci, a ti určili, že k původnímu kopání došlo v 15. století. Své datování opřeli o fakt, že při trhání nebylo použito střelného prachu. Na místě našli dlouhé důlní tyče, které sloužily k lámání skal. Podle dobrozdání horníků se v rudě setkali nejen se stříbrem, ale také se stopami zlata a uvedli, že by se dolování mělo vyplácet. Dále bylo zjištěno, že ruda obsahuje pyrit, siderit, křemen a galenit asi s deseti procenty stříbra. Oba

společníci Josef Frinta a František Kodydek dostali 6. listopadu 1783 kutací list. Zřízen byl hornický cech sv. Jana Nepomuckého a začalo dolování. Naděje se nenaplnily. Obsah kovu v rudě byl slabší a celková režie byla vyšší než výnos. Cech se rozpadl a po dvou letech činnosti bylo dolování zastaveno. Mertova díra ovšem nemusí být naším konečným cílem. Při dalším pochodu se ocitneme "Na mlejništi. V 16. století zde býval dřevěný mlýn, který patřil k blažkovskému poplužnímu dvoru. Nade mlýnem je Vlčí jáma, do níž se lapali vlci. Poslední zde byl uloven v roce 1826. Les se potom rozestoupil, objeví se louka a na levém úbočí býval milíř. Nikdo zde už dřevěné uhlí nepálí. Do Bohdašínského potoka se zde vlévá potok Slavoňovský. Dále proti proudu je Bohdašínský potok napájen potůčkem od Vanovky. V těch místech je kopec zvaný Lógr. Za slezské války v roce 1745 byly některé vojenské akce rakouských pandurů podnikány právě z Klopotovského údolí. Údolí

i se stráněmi dál směrem ke Slavoňovu dostalo jméno "Bochmánky". Panduři si zde pekli chléb - bochánky, odtud jméno. A protože si vařili černou kávu - lógr, bezejmenný kopec přišel ke svému pojmenování. Vysvětlení jména Bochmánek vypadá logické, ale existovalo už dříve. Když se o několik desítek let později císař Josef II. vracel z Orlických hor do Dobrušky, pronesl v těchto místech na adresu Prusů výrok: "Zahradu nám vzali, jen plot nám zůstal."

Další pamětihodností je Vaňkova skála, jeskyňka pod převislou skálou. Tábořili zde cikáni, později trampové a nověji skauti. Když se od soutoku dvou potoků vydáme proti proudu potoka Slavoňovského, přijdeme až pod slavoňovský kostelíček.

Tip na vycházku

Městský okruh

Východisko značených cest „Na Rychtě“ – nenáročná trasa vedená po cestách značených jako místní turistický okruh. Zajímavostmi na cestě je výletní letovisko Rezek, Husova lípa, údolí Libchýňského a Bohdašínského potoka, Juránkova a Dvořáčkova vyhlídka. Vzdálenost 9 km – výškový rozdíl 110 m. Turistický rozcestník je nedaleko autobusového nádraží na Rychtě, několik desítek metrů ve směru k historickému centru města, na hlavní obchodní ulici – Komenského třídě. Vyjdeme po zelenobílé značce místního okruhu (spolu se žlutou a červenou) po asfaltové komunikaci ulicí Sokolskou. Mírné stoupání nás dovede až na rozcestí pod sokolovnou. Zde můžeme zahnout doprava do parku a podívat se z blízké Klosovy vyhlídky na cestu, která nás čeká a vrátit se před sokolovnu, kde žlutá značka odbočuje doleva, červená pokračuje směrem k Peklu krátce ještě v souběhu s okruhem. Za sokolovnou stoupání končí. Otvírá se metujské údolí, vpravo vidíme historické části města. Po zelené odbočíme doprava a sejdem do údolí Metuje. Po mostě přejdeme na levý břeh řeky a jsme u rybníka Hradiště. Po 100 m stoupání odbočíme doleva na silnici z Nového Města na Jestřebí. 80 m silničního souběhu červené a zelené a jsme opět v lese. Všimneme si opukových srubů na horní hraně svahu. Opustíme brzy silnici a po zelené značce dosáhneme mírným stoupáním podle chatové osady podruhé vrcholu. Lesem sejdem do údolí Libchýňského potoka, kolem Husovy lípy, přičemž nad chatovým táborem se připojíme k zelené značce na Sendraž. Za vodním bazénem přejdeme potok a po hřebínku vystoupáme na Rezek. Zelená pásová pokračuje dále údolím na Libchyni. Krátký souběh zelené okružní a modré nás vede na poslední vrchol stoupání. Pokračujeme až k silnici na Blažkov. Přejdeme ji a před námi se otevře výhled na Orlické hory. Ves před námi je Slavoňov. My však odbočíme vpravo a po 300 m pohodlné chůze vstoupíme do lesa a sejdem jím až k rozcestí na dně sevřeného lesnatého údolí Bohdašínského potoka. V souběhu se žlutou dále sledujeme po zpevněné silniční koryto tohoto přítoku Metuje. Zastavíme se u Čertových děr – rozpukaných výchozů novoměstských fylitů hned vedle cesty. Dojdeme k obůrci s divokými prasaty a podle ohrady vystoupáme na silnici. Přejdeme silnici a pokračujeme při okraji pole k zahrádkářské osadě U Sta schodů a Dvořáčkově vyhlídce. Zde se nám otevře nezapomenutelný pohled na novoměstský zámek. Pokračujeme podél zahrádkářské osady Na Popluží až k mostu přes Metují, ulicí K Sirkárně se posledním krátkým výstupem dostaneme do centra města.

Nové Město nad Metují – Příbyslav – Peklo – Nové Město nad Metují

Východisko značených turistických cest „Na Rychtě“. Zajímavá místa na trase – četná vyhlídková místa, turistická chata v Pekle, smíšené lesní porosty s bylinným podrostem na příkrých stráních, četné skalní výchozy, řeka Metuje se starými břehovými porosty. 11 km nenáročná trasa vedená po značených turistických cestách. Spíše cestou do Ráje, než do Pekla je oblíbená trasa novoměstských občanů. Tam i zpět se chodí zpravidla podle Metuje. Tentokrát si však cestu k nejznámější turistické restauraci na soutoku Olešenky a Metuje trochu ztížíme stoupáním na Příbyslav. Budeme však za to při pěkném počasí odměněni pěknými výhledy do krajiny a při volbě cesty na Koniček také úchvatným pohledem do hlubokého metujského údolí. Z turistického rozcestí Na Rychtě vyjdeme po žluté Sokolskou ulicí (souběh červené a zelené městského okruhu) k sokolovně. Pod ní odbočíme doleva. Žlutá značka nás vede kolem

sportovního areálu na další silniční křižovatku a od ní vpravo zástavbou rodinných domků až na konec města. Mezitím se však zprava asi po 500m chůze dotknete vrcholu lesnatých metujských strání. K Přibyslavi sále stoupáme po státní silničce. U městského vodojemu nás může poprvé zastavit pohled zpět do rovin k České Skalici a Jaroměř. Lesnoucí se Rozkoš a mírně zvlněná krajina nás upoutají z více míst. Nejvíce snad nad Sochou Panny Marie, téměř na vrcholu stoupaní. Cesta lemovaná mladými jeřáby nás po chvilce přivádí do středu obce Přibyslav. Jsme u kamenného kříže a pomníku věnovanému památce čtyř místních rodáků padlých v 1. světové válce. Autobusovou zastávku raději přehlédneme, pozornost můžeme věnovat hostinci pod Koníčkem. Z návsi se vydáme po zelené a žluté. 500m chůze a jsme na rozcestí u kamenného kříže mezi dvěma mladými douglaskami. Můžeme si vybrat cestu vpravo i vlevo. Po žluté na Koníček, nebo po zelené přímo do Pekla. Cesta po zelené je kratší a stoupaní již máme za sebou. Brzy vstoupíme do lesa a v jeho stínu sejdem příkrým klesáním až k řece Metuji. Kamenitá cesta po pravém břehu Metuje nás přivede přes most až na silnici od Nového Města n. M. a po ní to je k pekelské turistické chatě již jen pouhých 300m. Bývalý mlýn zvaný Pekelec přestavěl na výletní restauraci v roce 1912 architekt Dušan Jurkovič. Jsme na soutoku Metuje a Olešenky. Hluboké epigenetické údolí je vyhloubené erozivní činností vody v tektonicky porušených, ale jinak odolných prahorních vyvřelinách (novoměstských fylitech). Díky své hloubce a poloze je sevřené údolí v podhůří Orlických Hor zajímavé výskytem řady horských druhů rostlin i živočichů, kteří na jeho dně nacházejí díky krátké cestě po vodách řek a příznivému chladnému klimatu vhodné životní podmínky. Naproti tomu se jižní stráně a výše položené louky mohou pochlubit teplomilnější květenou a zvířenou. Široká druhová rozmanitost rostlin, živočichů a smíšené lesy připomínající svou druhovou skladbou lesy původní, motivovala již několik generací milovníků přírody ke snaze prohlásit nejcennější části pekelského údolí přírodní rezervací. Okresnímu úřadu v Náchodě se to po několika letech jednání s majiteli pozemků podařilo v roce 1997. Hledejme a poznávejme prosím kouzelný svět živých organismů jen zrakem a sluchem a zachovejme tak naše společné a ničím nenahraditelné bohatství i našim potomkům. Z restaurace se vrátíme 300 m zpět na náš již známý most. Přejdeme ho po pravém břehu Metuje a vydáme se do Nového Města nad Metují. Jdeme po červené. Po dalších 300m chůze si povšimneme zprava kamenité stráně s četnými skalními výchozy. Jsou řídkěji porostlé buky, habry, lípami, javory a smrky. Asi tak vypadala původní druhová skladba zdejších lesů. Modré koberečky jaterníků upozorňují na příchod jara, stejně jako, mísící se stále hlasitější zpěvy našich ptačích přátel. Obdiv zaslouží i staleté břehové porosty - zejména mohutné buky, olše a habry. Po pohodlné lesní cestě se po 3,7 km dostaneme přes most zpět na asfaltovou silnici a za dalším silničním mostem se k řece ještě na chvilku vrátíme zpět. 300 m stoupaní nás vyvede ke skupině vzrostlých smrků s odpočívadlem u silnice. Jsme na kraji Nového Města u zahrádkářské kolonie. Necelý kilometr chůze po silnici a červená značka končí naše putování opět na rozcestí U Rychty.

Autor obou vycházek Ing. Jaroslav Rohulán

Z podkladů různých internetových stránek zpracoval Mirek Vořechovský

ilustrační foto - pohled z Koníčku

STŘÍPKY Z ODBORŮ

KČT Trutnov

Pěší výlet po NS svaté Barbory okolím Černého Dolu

Tentokrát jsem vybral za cíl našeho výletu okolí Černého Dolu, naučnou stezku svaté Barbory. Na autobusovém nádraží v Trutnově se nás sešlo 13, pro někoho smolné číslo, pro mně šťastné, o výlet byl zájem... Vyrážíme tedy směr Černý Důl, s přestupem ve Svobodě n/Úpou. Při vystupování vyhláši soutěž, kdo najde první panel Naučné stezky, na náměstí totiž začíná. Ještě jednou vítám výletníky, děkuji za skvělou účast a přesouváme se k Infocentru, původně jsem měl v plánu jen vyzvednout mapky a pokračovat, ale pani průvodkyně celou naši skupinku pozvala dál,

udělala nám výbornou přednášku o historii tohoto místa, o Naučných stezkách, jsou zde tři, a na závěr se pochlubila, že je dokonce i značila, ještě jednou ji tímto za krásný přednes děkujeme. Vyrážíme tedy na Naučnou stezku svaté Barbory, patronky horníků, která má šest zastavení, u každého panelu se zastavujeme a Deniska nám ho čte. Výlet se vydařil a všichni se prý už těší na další...

Sepsal, nafotil a výlet vedl Míla Vlček

KČT Jičín

Z Pece (přes Sněžku) do Špindlerova Mlýna

Pec pod Sněžkou – Obří důl – Slezské boudy – českou stranou – Sněžka (1603 m) – polskou stranou – Slezské boudy – Równia pod Śnieżką – Jantarová cesta – Luční bouda – Kozí hřbety (vyhlídka) – Špindlerův Mlýn – 21 km

Pro pátek 19.7.2019 jsme se s naším Janem rozhodli vyjít na českou horu nejvyšší. Zvážili jsme pěší trasu i možnosti přepravy do Krakonošova panství a zpět domů (poradkyně byla manželka Alena). Odjeli jsme v 5:33 z Jičína vlakem. Po přestupech v Ostroměři a v Trutnově přijeli jsme do Svobody nad Úpou, odtud autobusem svezli jsme se do Pece pod Sněžkou. Horské středisko uvítalo nás před

půl devátou, v čase, kdy infocentrum bylo ještě zavřené. Jinak tomu bylo v pekařství vedle stojícím, kam jsme zaskočili pro povídkové koláče. Pod zataženou oblohou, z níž nepadaly žádné srážky, zamířili jsme po modré značce k Obřímu dolu, jehož horský chodník (nejednou námi prověřený) jsme si zvolili k výstupu. Pozvolna jsme přidávali metry k nadmořské výšce, nebyli jsme však nevšímaví k dřevinám a bylinám kolem rostoucím ani ke stavbám (Bouda v Obřím dole, Bouda pod Sněžkou) tam postaveným. U Slezské boudy odčerpali jsme zásoby z domova. K vrcholu

jsme zvolili jít českou stranou (kterou KRMAP dočasně stanovil jako jednosměrnou k využití jen ve směru nahoru). Sněžka nás krátce před polednem uvítala mírným povětrím, zataženou oblohou a teplotou 12°C. Polská bouda byla uzavřena, kaple a Česká poštovna byly přístupné (čehož využily desítky – převážně polských turistů), lanovka v provozu. Na nejvyšší české hoře jsme setrvali asi půl hodiny. Pak sešli jsme polskou stranou (která byla ponechána jako obousměrná) opět k Slezské boudě. Od ní nebylo možné jít k Luční boudě přímo (opravuje se chodník), avšak obcházkou přes rozcestí Równia pod Sniežka a Jantarovou stezkou. U směrovek před Luční boudou jsme se rozhodli pokračovat po červené značce přes vyhlídku na Kozích hřbetech. Obloha se při našem odchodu od Luční boudy nepřívětivě zatahla a dešťové kapky začaly hřebelcovat horské vyvýšeniny – avšak jen asi dvacet minut. Sestup Kozími hřbety si vyžadoval přiměřenou opatrnost, kameny byly po dešti ještě mokré. Ve Špindlerově Mlýně jsme stačili ještě zajít do infocentra, dále zkontrolovat, kterak svatý Jan Nepomucký střeží tok Labe, také zaposlouchat se do nekonečné melodie vody spěchající říčním korytem po kamenech. Hluboké dojmy po letním dnu prožité v Krkonoších ukládáme do svého vědomí tak, jako činí jiní návštěvníci hor. Autobus jedoucí do hlavního města odjel v 16:50, po hodině a půl jsme jej opustili v Jičíně.

text a foto Jan Vaniček.

Ve Vrchlabí

Nedělní odpoledne jsme věnovali návštěvě historického centra Vrchlabí. Město, kterým většinou jen projíždíme při svých cestách do Krakonošova panství, si právem zasloužilo, abychom se zde zastavili a navštívili místa, která jsme dosud neznali. Procházku městem jsem před cestou naplánovala dle internetového odkazu a doplňující informace jsem získala v infocentru na náměstí Míru. Automobil jsme zaparkovali na parkovišti u kulturního domu Střelnice. Odtud jsme se vydali do města. Kulturní dům posloužil v roce 1967 pro natáčení filmu režiséra Miloše Formana „Hoří, má panenko“.

Přešli jsme most přes Labe a přišli na náměstí Míru. Okolí kostela sv. Vavřince – dominanty náměstí – je nově zrekonstruováno. V jednom z historických domů sídlí infocentrum, které neušlo méj pozornosti. Po kratším zastavení u kostela sv. Vavřince a mariánského sloupu v jeho sousedství jsme se vydali dle informační tabule po zeleně značeném okruhu městem. Přišli jsme ke klášteru obutých augustiniánů, prošli pečlivě udržovanou zahradou. Kostel kláštera byl ještě otevřený a tak jsme měli možnost si jej prohlédnout. Další naše kroky vedly přes klášterní zahradu do zámeckého parku. Zde na okraji sídlí Správa KRMAP a Krkonošské centrum enviromentálního vzdělávání – Krtek. Odtud již na dohled bylo možné spatřit zámek, který je obklopený udržovaným parkem a rybníčkem s vodním ptactvem. Budova zámku slouží od roku 1939 jako sídlo úřadů. Po procházce parkem jsme prošli část Krkonošské ulice

a poté zavítali k Morzinsko - černínské kapli. Závěrečná cesta vedla podél Labe na zrekonstruovaném nábřeží Marie Kubátové, na jehož začátku stál za povšimnutí Dům sedmi štítů, který dnes slouží jako stylová kavárna. Po opuštění nábřeží jsme Krkonošskou silnicí došli na náměstí Míru a poté ke Střelnici, kde naše cesta začínala. Historická část města je velmi pěkně upravená, bez většího turistického ruchu jsme příjemně strávili část neděle.

text a foto Alena Vaníčková

Léto v Železných horách

***K těm horám Železným se vracím rád,
na časy mládí vzpomínat.***

***Jak dítěti se velké zdálo být,
s Alpami klidně mohly soutěžit.***

Jiří Zhor – Lichnický notýsek 1943

Železné hory jsou kopcovitá táhnoucí se od středního Labe k Vysočině. K Labi svažují se mírně, k jihu a jihozápadu (zejména k řece Doubravě) prudce. Krajina je geologicky zajímavá, odborníci v posledních desetiletích na základě průzkumů posunovali hranice tohoto horopisného celku na jihovýchodě. Ještě v 70. letech 20. století se za hranici mezi Železnými horami a Žďárskými vrchy považovala sníženina při železniční trati Hlinsko – Ždírec, nejvyšším vrchem byl Vestec (668m), který je k vidění u Slavíkova. Od roku 1987 byla hranice posunuta k východu, nejvyšším bodem se stala Pešava (697m), která se vyvyšuje na okraji Jeníkova (toho u Hlinska). Konečná (zatím ?) je však změna z roku 2006, když šlo se z hranic ještě více na východ, nejvyšší kopec se jmenuje U Oběšeného (737m) a nachází se v dotyku Svratoucha.

Předseda Klubu českých turistů – odboru Jičín, zařazuje do celoročního plánu akcí také účast našich členů na pochodech organizovaných jinými odbory. Přihlásí-li se aspoň pět našich členů, odbor jim hradí jízdné na cestu tam. Pro sobotu 3.8.2019 našel předseda v kalendáři akci „Léto v Železných horách“, kterou pořádal Obecní úřad Sobiňov ve spolupráci s KČT – odborem Havlíčkův Brod. Jako rodák ze Železných hor (do svých 28 let jsem žil ve Vápenném Podole) jsem vnímal svou účast vyjet do povodí Doubravy jako samozřejmost, ač cesta vlakem do oněch míst není zrovna přímočará. V sobotu jsme odjžděli

z Jičína v 5:33 vlakem ve složení Dana, Jiří, Jenda K. a Jan (autor těchto řádků). Když v Hořicích (těch v Podkrkonoší) přistoupil ještě Adam, bylo nás pět. Přestupovali jsme v Hradci Králové (7:04), Rosicích nad Labem (8:04) a Hlinsku v Čechách (8:58). V 9:17 jsme vystupovali v místě konání 25. ročníku pochodu. Z nádraží v Sobiňově šli jsme k restauraci U Štefana (kde byl start i cíl pochodu) v početné množině souputníků, dle jejich hovoru zde měly hojné zastoupení Pardubice a Hlinsko. Zaregistrovali jsme se (celá naše pětice) na trasu 25 kilometrů:

Sobiňov – Podmoklany – Hudeč – Horní Studenec – Ždírec nad Doubravou – Krucemburk – Řeka (ryb.) – Staré Ransko – Nové Ransko – Sobiňov

Krajina v první části pochodu nás častovala kopcovitými úseky, za Ždírcem byla jen mírně zvlněná. Počasí nás provázelo krásné letní, po poledni – v souladu s meteorologickou předpovědí – nastala změna, zatáhlo se a kapky deště hřebelcovaly krajinu, a to zpočátku natolik vydatně, že na pár minut odebrali jsme se raději pod stříšku váhy u zemědělských objektů v Krucemburku (v letech 1949 až 1993 Křížová). Kolem rybníku, který se jmenuje Řeka, již přšlo méně, v závěru putování bylo po dešti. Po převzetí pamětního listu a suvenýru v cíli pochodu nadešel čas poděkovat pořadatelům za úsilí přípravy

turistické akce, jíž se zúčastnilo (v souhrnu pěší i cyklo) 370 jedinců, věřím, že spokojených – tak jako pětice turistů z jičínského odboru. Hodí se ještě zmínit, že naše kvinteto se pro zpáteční cestu rozdělilo, Adam a já zvolili jsme cestovat po stejné ose (i když z Hradce Králové – po hodinovém čekání – autobusem), Dana, Jenda K. a Jiří vzali to obloukem přes Havlíčkův Brod a Kolín, cestou delší, avšak bez dlouhého čekání v přestupních stanicích.

Na shledanou někdy při turistice, třeba zas v Železných horách... S pozdravem: „Zdrávi došli!“

text a foto Jan Vaniček

Pochod podzimní přírodou

Den svatého Václava, který vyšel letos na sobotu a nabídl četné možnosti nejrůznějších aktivit, jsem prožil v krajině našeho krásného Podkrkonoší. Podpořil jsem svou účastí Pochod podzimní přírodou (43. ročník) pořádaný přáteli z Hostinného. Do onoho města ležícího v Krkonošském podhůří u soutoku řeky Labe a potoku Čistá jsem přicestoval vlakem – z Jičína přes Ostroměř a Starou Paku – před půl osmou hodinou ranní. Se skupinou (asi patnáctičlennou), jež přijela stejným vlakem a v níž identifikoval jsem některé jedince z Nové Paky, držel jsem krok do restaurace U Bicana, kde zaujali (jako obvykle) místo pořadatelé. Zaregistroval jsem se (jako člen KČT) za pouhých 10,- Kč pro trasu 20 kilometrů a na cestu obdržel oplatky Jesenky a popis trasy. Počasí bylo pro pěší turistiku vskutku ideální: obloha celý den převážně zatažena, vláhu však neposkytovala, jen nakrátko pohlédlo na turisty sluníčko. Trasa byla zvlněná až kopcovitá.

Hostinné – Nad Dolní Olešnicí (rozc.) – Nové Zámky – Vestřev – Bradlo – Debrné – Nad Debrným (rozc.) – Slučí kameny – Kateřina (kemp) – Vonkův mlýn – Chotěvice – Hostinné

Podzimní zabarvení listů stromů a keřů je teprve v začátcích. I tak bylo možné místy obdivovat tyto přírodní úkazy, což jsem činil natolik pilně, že v úseku za osadou Vestřev jsem náhle začal postrádat zelené značky u cesty, po níž jsem šel. Usoudil jsem s pohledem do mapy Podkrkonoší (postaršího však vydání), že po zelené značce je třeba vystoupat na vrch Bradlo (520 m), a tak jsem odkrojil dost energie k jeho zdolání obtížným terénem. Na vrcholu, kde ve středověku stál strážný objekt, potkal jsem účastníka pochodu, který mne pochválil za vystoupení na dominantu

okolí, s úsměvem však vysvětlil, že zelená značka kopec obchází a na Bradlo vede jen odbočka z hlavní trasy, která není součástí trasy pochodu. V úseku od Slučích kamenů byli turisté vedeni vlastním značením, které bylo vzorně připraveno. Do cíle došel jsem ve 14:20. Převzal jsem pamětní list a kamínek pro štěstí. Ve 14:41 odjížděl jsem spěšným vlakem, abych přes Starou Paku a Ostroměř přemístil se do Jičína, spokojený s hodnotnými prožitky o svátečním dnu. Poděkování za přípravu a uskutečnění tradičního pochodu (jehož se zúčastnilo včetně cyklo 123 jedinců) v kouzelné podkrkonošské krajině patří pořadatelům z Hostinného.

text a foto Jan Vaniček

Den železnice

Národní dopravce České dráhy pořádá každoročně třetí sobotu v září Den železnice. Letos se bohatý dvoudenní program konal v Lužné u Rakovníka. Příznivci cestování po železnici mohou využít zvýhodněnou víkendovou skupinovou jízdenku za 679 korun pro 5 dospělých osob. Někteří jedou do vzdálenějších míst, jiní soutěží ve 24 hodinové skautské cestovatelské akci s názvem

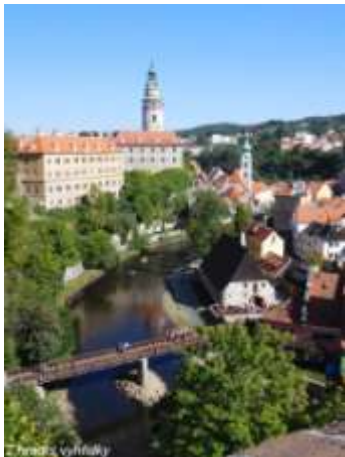
Křížem krážem republikou. Soutěžní týmy v počtu do pěti osob během cestování plní různé úkoly a navštěvují bonusová místa. Body se sčítají za ujeté kilometry a za splnění úkolů. Tuto soutěž v minulosti absolvoval i náš mladší syn.

Pro letošní rok jsme na Den železnice z několika variant nakonec vybrali cestu do Českého Krumlova. Jako náhradní program jsme zvolili Františkovy Lázně pro případ, že bychom nestihli přípoj v Praze. Z Jičína jsme odjížděli v počtu 3 osob - autorka tohoto textu s manželem a dcerou - v 5.33 směr Hradec Králové. Vystoupili jsme

v Ostroměři a přestoupili na vlak do Chlumce nad Cidlinou, odtud jsme pak odjeli do Prahy na Hlavní nádraží. V Chlumu nad Cidlinou jsme se pozdravili se skupinou z Nové Paky, která cestovala do Kolína a odtud Slováckým expresem do Luhačovic. Luhačovice byly také jednou z našich variant. Na Hlavní nádraží v Praze jsme přijeli včas, a tak jsme v 8.01 odcestovali Jižním expresem, který zastavoval jen v Táboře a Českých Budějovicích, do Českého Krumlova. Cesta trvala 5,5 hodin, ujeli jsme 333 km. Na českokrumlovském nádraží jsme navštívili infocentrum a pak putovali do města dle plánu, který jsem dopředu připravila.

Do historického centra jsme prošli Budějovickou branou. Malebnými uličkami jsme nejdříve zamířili ke klášterům, odtud jsme se pak přesunuli do historického jádra. Město již bylo poměrně hodně zaplněné návštěvníky z různých koutů světa. Přes Lazebnický most jsme přešli do další části historického centra. Zamířili jsme ke kostelu sv. Víta, poté přišli na náměstí Svornosti. Malou přestávku jsme využili na občerstvení – pochutnali jsme si na trdelníku. Po zastávce na mostě Dr. E. Beneše jsme zamířili do klidné lokality městského parku. Po krátkém posezení v parku jsme podél levého břehu Vltavy došli pod horní hrad. Vystoupali jsme vzhůru, prošli nádvořími až k zámku. Z pláštového mostu se naskytl krásný výhled na celé město. Poslední naší zastávkou byl rozlehlý

zámecký park. Obdivovali jsme fontánu, otáčivé hlediště, letohrádek i parkovou úpravu. Ze zámeckého parku jsme sestoupili k Vltavě, prošli most pro pěší a pomalu jsme se vraceli k Budějovické bráně, kterou jsme historické centrum opustili. Naše kroky vedly k nádraží, odkud jsme měli naplánovaný odjezd v 17 hodin a před sebou 295 km s cílem cesty po 23. hodině. V infocentru jsme si koupili jízdenky do Českých Budějovic, neboť jsme cestovali z Českého Krumlova soukromým dopravcem. Další plán cesty byl Jižní expres z Linzu do Prahy Hlavní nádraží, Hradečan do Nymburka popř. City Elephant z Masaryčky a osobní vlak z Nymburka do Jičína. V nádražní hale manžel zjistil, že náš vlak má 10 minut zpoždění. Šla jsem se zeptat do infocentra, zda expres z Linzu nemá náhodou zpoždění, neboť 2 předešlé dny jezdil s 19 minutami zpoždění. Pán z infocentra mně oznámil, že zpoždění je 20 minut. Tím bychom spoj v Českých

Budějovicích stihli. Soukromý dopravce nakonec přijel s 15 minutami navíc a během cesty si zpoždění protáhl na 20 minut. Ochotná paní průvodčí zajišťovala, aby vlak v Českých Budějovicích počkal. Podala též informaci, na kterém nástupišti vlak bude stát. Vlak z Linzu nakonec do Českých Budějovic přijel, ale zůstal zde pro předcházející poruchu na lokomotivě. Do Prahy byl přistavený náhradní vlak, odjížděl však se 45 minutami zpoždění. Místo před šestou jsme vyrazili po půl sedmé. V tuto chvíli bylo jasné, že nestihneme Hradečan ve 20.06 a ani přeběhnouti na Masaryčku na vlak 20.52. Průvodčí s námi řešil varianty, jak dál. Nejprve padl návrh na taxík z Nymburka s následným proplacením od Českých drah. Nabídla jsem variantu cestovat dalším spojem do Pardubic a zde strávit zbytek noci. Po dotazu, zda se vyznáme v Praze, přišel průvodčí s poslední variantou. Vlak pojede přes Libeň, zde vystoupíme, autobusem se přemístíme 1 stanicí a doběhneme na nádraží Praha – Vysočany. Tam budeme stíhat City Elephant z Masaryčky. S touto variantou jsme nakonec souhlasili. Pan průvodčí vytiskl lístky na autobus, sdělil linku a na aplikaci v telefonu nám ukázal cestu k nádraží. Na stanici autobusu nás oslovil během naší diskuze ochotný pán a nabídl nás na nádraží doprovodit. Autobus jel včas, svižnou chůzí jsme se přemístili k nádraží. Vlak během chvilky přijel. Usedli jsme do vlaku na Nymburk. Průvodčímu jsem sdělila naše cestovatelské zážitky s otázkou, zda jedeme včas. Odpověděl že ano, ale že ještě budeme během cesty stát v Lysé. V Nymburce jsme běželi

v podchodu k poslednímu vlaku do Jičína. Přes uličku seděla skupinka 4 cestujících v tričkách s logem soutěže Křížem krážem. Oslovila jsem jednoho cestujícího s dotazem, zda se účastní skautské akce. Dozvěděla jsem se, že jsou od Kolína, auto mají zaparkované v Jičíně, neboť poslední úkol je vylézt na nějaký vrchol. Půjdou na Zebín a zde jejich 24 hodinové putování do půlnoci bude končit. Ještě se dovídám, že začínali v půlnoci směr Bohumín, zaregistrovala jsem je i v Jižním expresu do Českého Krumlova. V Jičíně vystoupily spolu s námi 3 skupinky akce Křížem krážem. Svižným krokem spěchali k Zebínu. My jsme se po krásně prožitém dnu s dobrým koncem vrátili k domovu. Na shledanou za rok.

Zážitky ze Dne železnice sepsala a nafotila Alena Vaničková

Zájezd do Západních Čech

Bylo pondělí 26. srpna a my jsme postupně v Úpici, Radvanicích a Trutnově naplnili náš zájezdový autobus a vydali se na týdenní výlet k západní hranici Čech. Výlet organizoval KČT Úpice pro své členy, převážně děti TOMu. S nimi a jejich rodiči se svezlo i několik dospělých členů. Po dvou bezpečnostních zastávkách na čerpacích stanicích nám autobus, bezpečně řízený naším oblíbeným řidičem, zastavil na náměstí v Toužimi. Po ubytování v penzionu U Vladaře část osazenstva autobusu vyrazila na naši první rozhlednu - Třásák. Rozhledna je soukromá. Postavil si ji majitel podle svého vlastního návrhu a na svém pozemku. Veřejnosti je přes den přístupná. Na noc se zamyká. Od rozhledny jsme se vrátili do Toužimi linkovým autobusem tak akorát na večeri. Po té nás čekala ještě návštěva infocentra s výkladem o zajímavostech v Toužimi a okolí.

Druhý den nás po snídani čekal odjezd na, v pořadí druhou, rozhlednu Krásný vrch. K zajímavé kamenné rozhledně se schodištěm po obvodu nás zavedla krátká, necelý kilometr dlouhá, cesta z parkoviště před obcí Krásno. Po návratu od rozhledny k autobusu jsme odjeli na prohlídku hradu a zámku v Bečově nad Teplou. Každý si mohl vybrat, kterým ze čtyř okruhů navštíví zámek. Okruh o historii a objevení relikvie svatého Maura s jeho prohlídkou na závěr, byl velice zajímavý. Další možnosti v

Bečově byla návštěva Muzea historických motocyklů a Českých hraček a prohlídka upraveného historického centra města. Po odjezdu z Bečova na nás čekal ještě zámek Chýše s expozicí "Karel Čapek a Západočeský kraj". Ta připomíná jeho pobyt na tomto zámku.

Třetí den jsme vyrazili k nejzápadnějšímu cípu naší republiky a hranici tří států: Čech, Bavorska a Sasko. Trojstátí je také místo, kde začínala před rokem 1989 "Železná opona". Po poválečném vzniku Spolkové republiky Německo a Německé demokratické republiky tady také probíhala hranice mezi "východem" a "západem". K Trojstátí nás dovedla červená TŽT z Trojmezí po necelých 5km. Po návratu k autobusu nám byl nabídnut ještě výstup na třetí rozhlednu Háj u Aše, kterou jsme zdolali. Tato kamenná nejzápadnější rozhledna u nás patří mezi tzv. Bismarckovy rozhledny.

Těch se po světě dochovalo 173.

Další, již čtvrtý, den byl v Mariánských lázních. Hned po příjezdu do Mariánek vystoupali jsme na čtvrtou již rozhlednu Hameliku. Z ní mohl být dříve pěkný pohled na lázně. Nyní je však okolí zarostlé vysokými stromy a je vidět ze všeho jen zlomek. Nedaleko od ní nás k prohlídce zlákal Bohemium s miniaturami staveb z celých Čech v jednotném poměru 1:25. Jsou tu: Karlštejn,

Ještěd, Humprecht, Staré bělidlo, zámek v Ratibořicích, rotunda sv. Jiří na Řípu, přehrada Les Království a další zajímavosti. Po prohlídce nás do lázní svezla lanovka a my si prohlédli kolonádu a ochutnali léčivé prameny, zastavili jsme se u Zpívající

fontány a zaposlouchali se do její hudby. Cesta zpět k autobusu nás vedla stínem v upravených lázeňských parcích. Další zastavení dnešního dne byl Klášter premonstrátů v Teplé. Ten byl navrácen řádu v roce 1990 a od tohoto roku začala

postupná rekonstrukce armádou zdevastované památky založené roku 1193. Pátek, pátý den pobytu v Toužimi byl celý věnován návštěvě města Loket a stejnojmenného hradu. Hned po příjezdu jsme absolvovali procházku po pěkných vyhlídkách na město a hrad.

Celá procházka byla dlouhá 2km po neznačených lesních pěšinách. Na loketském náměstí byl rozchod a každý si mohl zbytek času do odjezdu

vyplnit podle svého. Návštěvou hradu, nebo Muzea lázeňských pohárků a Muzea knižní vazby. Někteří se svezli na lodičce po Ohři, další dali přednost procházce po městě s posezením venku v kavárně nebo útulné hospůdce. Jiní se věnovali prohlídce Amfiteátru letního kulturního areálu odkud je také zajímavý pohled na hrad. Dnešek měl být zakončen, jak jinak, výstupem na další, pátou rozhlednu Cibulka. Jelikož nám v tuto chvíli počasí nepřálo a byly hlášené bouřky

tak z její návštěvy sešlo k velké radosti mladého osazenstva autobusu. Po návratu do Toužimi nás čekalo již jen balení a příprava na zítřejší odjezd k domovu.

Den šestý - odjezd domů. Cesta byla spojena s návštěvou a prohlídkou Sokolova. Dalším zastavením byla Kadaň a tady návštěva Muzea čarodějnic a prohlídka centra města. Ještě jsme se prošli po nábřeží Maxipsa Fíka s jeho sochou. Na nábřeží je také socha Kadaňský orloj - Pocta Mikuláši z Kadaně. Ten se v roce 1410 spolupodílel na zdokonalení pražského orloje. Z Kadaně byla již jen cesta domů. Celý týden bylo krásné a teplé počasí a všichni účastníci byli s výletem spokojeni. Tak zase někdy příště...

Text a foto Jarda Kachlík

SOUSTŘEDĚNÍ TOM PŘI KČT ÚPICE – NA ČIHÁKU 2019

Při plánování letního soustředění Turistického Oddílu Mládeže odboru KČT Úpice jsme dlouho uvažovali o výběru místa pro jeho konání. Z mnoha lokalit jsme se nakonec rozhodli pro Orlické Záhoří. Je zde totiž v klidném místě nedaleko Zemské brány chata KČT „Na Čiháku“. Nejen výhodná poloha v málo turisticky exponovaném místě, ale i snaha podpořit chatu ve vlastnictví ústředí KČT bylo to hlavní při výběru místa. Cesta na místo byla sice komplikovaná (doprava hromadnými prostředky

minimální). Vyřešili jsme to prvním výletem a do HK jsme dojeli vlakem a dále pak cyklobusem na Šerlich. Zde jsme měli téměř dvě hodiny na vycházku, při které jsme navštívili Masarykovu chatu hradeckého KČT, kde jsme se občerstvili. Dalším cyklobusem pak odjeli až na Čihák, kam jsme dorazili po 16 hodině. Po ubytování a dobré večeři jsme zahájili soustředění. Účastníci (30 dětí, 2 instruktoři a 4 vedoucí) obdrželi zápisník se základními turistickými informacemi a možnosti si zde zapisovat každý den své zážitky. A bylo co zapisovat. Soustředění jsme zahájili opakováním orientace v přírodě, krátkým

orientačním závodem a pohybovými hrami. Po obědě pak prvním výletem po okolí po neznačených cestách k Divoké Orlici, krátké osvěžení v řece a přes Zemskou bránu zpět na chatu. Večer pak hry, zápis zážitků a na kutě. V úterý dopoledne pohybové hry a odpolední výlet do Mladkova a odtud přes Polsko na Čihák. Návrat po 19 hodině, večere a odpočinek. Středu jsme pojali odpočinkově a tak jsme se zabývali topografií a hráli klidové hry a odpolední vycházka díky teplému počasí vedla na Zemskou bránu a kousek po proudu koupání v Divoké Orlici. Večer

pohybové hry. Ve čtvrtek byl nejteplejší den a tak jsme vyrazili na celodenní výlet na přehradu Pastviny. Cesta vedla po proudu řeky do Klášterce nad Orlicí a odtud autobusem na Pastviny. Došli jsme na pláž a honem do vody. Koupání bylo báječné a zpestřené projížďkou na šlapadlech. Večer pak autobusem do Českých Petrovic, zastávka na zmrzlinu a limonádu a pěšky téměř 3 km na Čihák. V pátek dopoledne jsme hráli hry, malovali, opakovali morseovku, šifrování, poznávání stromů a

podobně. Odpolední vycházka nás zavedla do Bartošovic. V místním hotelu jsme se občerstvili a stejnou cestou se vrátili na chatu. Večer jsme provedli hodnocení celého soustředění a začali balit, protože ráno už vyrážíme k domovu. V sobotu po snídani jsme došli do Českých Petrovic a odtud autobusem do Letohradu a dále vlakem k domovu. Závěrem bych chtěl konstatovat, že se zde sešla výborná parta dětí a vedoucích a tak celé

soustředění proběhlo zcela v pohodě. K výborné atmosféře pak přispěli i současní nájemci, manželé Bartošovi, kteří se o nás velmi dobře starali. Všem, kteří mají rádi klid a pohodu byh tuto chatu doporučil.

text a foto M. Vořechovský

TURISTICKÉ AKCE V KRÁLOVÉHRADECKÉ OBLASTI KČT **OD 10.10. DO 31.12.2019**

(výběr z centrální databáze KČT)

Memoriál Miroslava Petíry

12.10.19 | KČT, odbor Trutnov, Trutnov, okr. Trutnov

Přes dva hrady – Litice, Potštejn

13.10.19 | Spolek Klub českých turistů Náchod, okr. Náchod

Spadaným listím

19.10.19 | KČT, odbor Úpice, Úpice, okr. Trutnov, 26. ročník

Police nad Metují – Pustiny – Rokytník – Veký Dřevíč

20.10.19 | Spolek Klub českých turistů Náchod, okr. Náchod

Pojďte s námi

26.10.19 | KČT, odbor Bohuslavice nad Úpou, Bohuslavice nad Úpou, okr. Trutnov, 29. ročník

Poslední pochod roku

02.11.19 | KČT, odbor TJ Nová Paka, Nová Paka, okr. Jičín, 46. ročník

Zimní táboření na Hvězdě v Broumovských stěnách

06.12.19 - 08.12.19 | Klub přátel turistiky TJ Spartak Police n/M, okr. Náchod, 55. ročník

Adventní Sněžka

21.12.19 | Spolek-RADOST z.s. Teplice n/M, Pec p/Sn, okr. Trutnov, 20. ročník

LP Krkonoš

26.12.19 - 29.12.19 | KČT, odbor TJ Nová Paka, Vítkovice v Krkonoších, okr. Semily, 47. ročník

Vánoční výstup na Kumburk

27.12.19 | KČT, odbor TJ Nová Paka, Kumburk, okr. Jičín, 19. ročník

Silvestrovský výšlap

31.12.19 | KČT, odbor Bohuslavice nad Úpou, Bohuslavice nad Úpou, okr. Trutnov, 24. ročník

Spolek KČT Náchod

Vás zve v **neděli 20. října 2019** na výlet

Police n.Met. – Pustiny – Rokytník – V. Dřevíč (Hronov)

Trasa 12 km (14 km)

Odjezd z Náchoda **vlakem** do Police nad Metují v **9.00 hod.**

Trasa: Police n.M. (žst.) – V.Petrovice – mlýn Dřevíček (možnost prohlídky muzea) – Nad Bílou cestou – Pustiny – Zada – Rokytník – V. Dřevíč – Hronov

(občerstvení v Hospůdce Na návsi ve V.Dřevíči)

Autobusem od hostince ve Velkém Dřevíči v 16.35 s přestupem v Hronově, žst. nebo vlakem z Hronova, zastávky v 15.45, 17.45, 18.45 hod. či busem od žst. zastávky v 15.42, 17.02 hod. do Náchoda nebo přímo z Hronova jezdí vlak či autobus každou hodinu

Vedoucí: Míša Vybíralová

tel.: 737134022, e-mail: xKachnaK@seznam.cz

SPADANÝM LISTÍM

Pozvánka do podzimní přírody Jestřebích hor při 26. ročníku akce na trasách 15-35 km pořádanou KČT, odbor Úpice v sobotu 19.10.2019. Start v 7,00 – 10,00 hodin na úpickém náměstí s cílem na turistické chatě našeho odboru Jestřebí bouda v osadě Paseka v Jestřebích horách

ilustrační foto

PŘÍSPĚJTE I VY SVÝM ČLÁNKEM O AKCI, NEBO TYPEM NA VÝLET!

ZPRAVODAJ. Čtvrtletník pro pěšáky, kolaře, lyžníky a vodáky Královéhradeckého kraje. Ročník 25, číslo 3. Vydavatel: oblast KČT Královéhradeckého kraje. Redakce: Kachlík Jaroslav, Vořechovský Miroslav. Adresa redakce: Jaroslav Kachlík, Smetanova 641, 542 32 Úpice; Elektronická adresa: jkachlik.klap@tiscali.cz. Dáno do tisku: 12.10.2019. Místo vydání: Úpice. Cena: zdarma. Náklad: 50ks a internetová podoba. Grafická úprava: Jarík. Tisk a distribuce: Dana Jágrová. Foto: pokud není uvedeno jinak, archiv redakce a archiv KČT Úpice. Text neprochází jazykovou korekturou. Všem přispěvatelům děkujeme za zaslané příspěvky. Uzávěrka příštího čísla do 15.12.2019. Registrace: E 15083 ze dne 16. 02. 2004.